

KONWENCJA

o przystąpieniu Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 roku, oraz do Pierwszego i Drugiego Protokołu w sprawie jej wykładni przez Trybunał Sprawiedliwości

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY TRAKTATU USTANAWIAJĄCEGO EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĘ GOSPODARCZĄ,

UZNAJĄC, że Republika Austrii, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji wraz z uzyskaniem członkostwa w Unii Europejskiej zobowiązały się przystąpić do Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 roku, oraz do Pierwszego i Drugiego Protokołu w sprawie jej wykładni przez Trybunał Sprawiedliwości,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Republika Austrii, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji niniejszym przystępują do:

- a) Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 roku, zwanej dalej „Konwencją z 1980 roku”, w wersji uwzględniającej wszystkie poprawki i zmiany wprowadzone do niej przez:
 - Konwencję podpisaną w Luksemburgu w dniu 10 kwietnia 1984 roku, zwaną dalej „Konwencją z 1984 roku”, o przystąpieniu Republiki Grecji do Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych,
 - Konwencję podpisaną w Funchal w dniu 18 maja 1992 roku, zwaną dalej „Konwencją z 1992 roku”, o przystąpieniu Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii do Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych;
- b) Pierwszego Protokołu, podpisanego w dniu 19 grudnia 1988 roku, zwanego dalej „Pierwszym Protokołem z 1988 roku”, w sprawie wykładni przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych;
- c) Drugiego Protokołu, podpisanego w dniu 19 grudnia 1988 roku, zwanego dalej „Drugim Protokołem z 1988 r.”, przyznającego Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich pewne uprawnienia do dokonywania wykładni Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych.

TYTUŁ II

ZMIANY W PROTOKOLE ZAŁĄCZONYM DO KONWENCJI Z 1980 ROKU

Artykuł 2

Protokół załączony do Konwencji z 1980 roku niniejszym otrzymuje brzmienie:

„Niezależnie od postanowień Konwencji, Dania, Szwecja i Finlandia mogą utrzymać krajowe przepisy dotyczące prawa właściwego dla spraw związanych z przewozem towarów drogą morską oraz mogą zmienić powyższe przepisy bez stosowania procedury przewidzianej w artykule 23 Konwencji rzymskiej. Przepisami krajowymi właściwymi w tym przypadku są:

- w Danii – paragrafy 252 i 321 ustępy 3 i 4 »Sølov« (prawo morskie),
- w Szwecji – rozdział 13, artykuł 2 ustęp 1 i 2 oraz rozdział 14, artykuł 1 ustęp 3 »sjölagen« (prawo morskie),
- w Finlandii – rozdział 13, artykuł 2 ustępy 1 i 2 oraz rozdział 14, artykuł 1 ustęp 3 »merilaki«/»sjölagen« (prawo morskie).”

TYTUŁ III

ZMIANY W PIERWSZYM PROTOKOLE Z 1988 ROKU

Artykuł 3

W artykule 2 litera a) Pierwszego Protokołu z 1988 roku dodaje się następujące tiret:

- a) między tiret dziesiąte i jedenaste:

„— w Austrii:

Oberste Gerichtshof, Verwaltungsgerichtshof oraz Verfassungsgerichtshof;”

b) między tiret jedenaste i dwunaste:

„— w Finlandii:

korkein oikeus/högsta domstolen, korkein hallinto-oikeus/högsta förvaltningsdomstolen, markkinatuomioistuim/marknadsdomstolen oraz *työtuomioistuim/arbetsdomstolen*,

— w Szwecji:

Högsta domstolen, Regeringsrätten, Arbetsdomstolen oraz *Marknadsdomstolen*.”.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 4

1. Sekretarz Generalny Rady Wspólnot Europejskich przekazuje uwierzytelnione odpisy Konwencji z 1980 roku, Konwencji z 1984 roku, Pierwszego Protokołu z 1988 roku, Drugiego Protokołu z 1988 roku oraz Konwencji z 1992 roku w językach: angielskim, duńskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim i włoskim Rządom Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji.

2. Tekst Konwencji z 1980 roku, Konwencji z 1984 roku, Pierwszego Protokołu z 1988 roku, Drugiego Protokołu z 1988 roku oraz Konwencji z 1992 roku w językach fińskim i szwedzkim jest tekstem autentycznym na tych samych warunkach, jak teksty Konwencji z 1980 roku, Konwencji z 1984 roku, Pierwszego Protokołu z 1988 roku, Drugiego Protokołu z 1988 roku oraz Konwencji z 1992 roku w pozostałych językach.

Artykuł 5

Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji przez Państwa Sygnatariuszy. Depozytariuszem dokumentów ratyfikacyjnych jest Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.

Artykuł 6

1. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie w stosunkach między Państwami, które ją ratyfikowały, pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po złożeniu ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego przez Republikę Austrii, Republikę Finlandii i Królestwo Szwecji i jedno z Umawiających się Państw, które ratyfikowały Konwencję o prawie właściwym dla zobowiązań umownych.

2. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie w odniesieniu do każdego Umawiającego się Państwa, które dokonuje jej późniejszej ratyfikacji, pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po złożeniu przez nie dokumentu ratyfikacyjnego.

Artykuł 7

Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej powiadamia Państwa Sygnatariuszy o:

- a) złożeniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego;
- b) datach wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do Umawiających się Państw.

Artykuł 8

Niniejsza Konwencja, sporządzona w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach: angielskim, duńskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim, szwedzkim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych dwunastu języków są jednakowo autentyczne, zostaje złożona do depozytu w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej. Sekretarz Generalny przekazuje uwierzytelniony odpis Konwencji Rządowi każdego Państwa Sygnatariusza.

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE,**które zostanie załączone do Konwencji, dotyczące Protokołu załączonego do Konwencji rzymskiej**

Wysokie Umawiające się Strony,

po przeanalizowaniu postanowień Protokołu załączonego do Konwencji rzymskiej z 1980 roku, zmienionej przez Konwencję o przystąpieniu Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji z 1980 roku oraz do Pierwszego i Drugiego Protokołu z 1988 roku,

odnotowują, że Dania, Szwecja i Finlandia wyrażają gotowość zbadania, w jakim zakresie będą w stanie zapewnić, aby wszelkie przyszłe zmiany dotyczące ich prawa krajowego właściwego dla spraw związanych z przewozem towarów drogą morską, spełniały wymogi procedury przewidzianej w artykule 23 Konwencji rzymskiej z 1980 roku.
